

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou v právní věci žalobkyně: **B. N. T.**, nar. X., státní příslušnost Vietnam, t.č. pobytem ZZC Bělá – Jezová, 294 21 Bělá pod Bezdězem, proti žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort, Křižíkova 12, 180 00 Praha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.3.2014 č.j. KRPA-92550-14/Č-2014-000022,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze přezkoumání rozhodnutí žalovaného Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 7.3.2014 č.j. KRPA-92550-14/Č-2014-000022, kterým bylo rozhodnuto, že se podle ust. § 124 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů (dále také zákon o pobytu cizinců), zajišťuje za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.

Žalobkyně se domnívá, že žalovaný porušil ust. § 2, § 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, dále ust. § 123b, § 124 a § 125 zákona o pobytu cizinců. a článek 5 a 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a článek 15 Návrátové směrnice.

Žalobkyně namítala, že její zajištění není důvodné, protože neporušila povinnost uloženou jí rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování závažným

způsobem. Nedostavila se na pracoviště žalovaného pouze dvakrát, což podle jejího názoru nepředstavuje natolik závažné jednání, aby bylo její zajištění důvodné. V Praze se nevyzná a nebylo jí dostatečným způsobem vysvětleno, jak a kdy se má na policii dostavit. Nebyla ani poučena o možných důsledcích nedostavení se na policii ve stanovených termínech. Výjezdní příkaz měla až do 3.4.2014, což pro ni bylo směrodajné datum. Žalobkyně odkázala na znění ust. § 123b odst. 7 zákona o pobytu cizinců a důvodovou zprávu k zákonu č. 427/2010 Sb., kterým byly do zákona o pobytu cizinců zavedeny alternativy k zajištění, tedy zvláštní povinnosti za účelem vycestování. Uvedla, že „porušení povinnosti závažným způsobem“ je neurčitý právní pojem a při jeho aplikaci existuje hrozba arbitrárnosti při rozhodování. Žalobkyně je názoru, že policie musí uvedený pojem vykládat restriktivně, a to především v případech, kdy důsledkem jejího rozhodnutí je zbavení osobní svobody jednotlivce. Dle žalobkyně aplikoval žalovaný ust. § 124 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců v případě žalobkyně předčasně, když žalobkyni zajistil po necelých dvou týdnech po uložení správního vyhoštění. Žalobkyně namítala dále, že její vyhoštění se nepodaří realizovat v době stanovené v rozhodnutí o zajištění a její zajištění tedy není nevyhnutné. Žalobkyně proti rozhodnutí o správním vyhoštění podala odvolání, o kterém nebylo dosud rozhodnuto. Řízení o žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění může trvat i několik měsíců. Její vyhoštění z území ČR nebude možné realizovat až do pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění, přičemž řízení bude pravděpodobně trvat více než 90 dní, na které byla žalobkyně zajištěna. V jejím případě neexistuje reálný předpoklad, že v čase zajištění se podaří realizovat její nucený návrat do země původu. V této souvislosti žalobkyně odkázala na článek 15 odst. 1 Návratové směrnice, podle kterého jakékoli zajištění musí trvat co nejkratší dobu a pouze dokud jsou s náležitou pečlivostí činěny úkony směřující k vyhoštění. Dle žalobkyně nejsou dány podmínky tohoto ustanovení. Žalovaný nemůže logicky činit žádné úkony směřující k vyhoštění, dokud není o jejím vyhoštění pravomocně rozhodnuto. Z uvedených důvodů žalobkyně proto navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil a setrval na stanovisku, které zaujal v napadeném rozhodnutí. Uvedl, že podmínka stanovená v § 124 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců byla v případě žalobkyně naplněna. Se žalobkyní bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 a podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 1, 2 zákona o pobytu cizinců. Rozhodnutí bylo vydáno dne 25.2.2014 pod č.j. KRPA-76385-15/ČJ-2014-000022, kterým byla stanovena doba, po kterou nelze žalobkyni umožnit vstup na území členských států EU v délce tří let. Žalovaný uvedl, že poukázal v odůvodnění rozhodnutí na konkrétní okolnosti případu a definoval jednotlivá skutková jednání, která nasvědčují závěru, že uložení zvláštního opatření za účelem vycestování by bylo nedostatečné pro naplnění cíle řízení a že žalobkyně svým jednáním naplnila skutkovou podstatu ust. § 124 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Ve výrokové části rozhodnutí o správním vyhoštění byla žalobkyni stanovena povinnost podle § 123b odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zdržovat se na adrese, kterou uvedla, každou změnu místa pobytu oznámit následující pracovní den policii a pravidelně se osobně hlásit každou středu v 8.00 hodin na Policii ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort Křižíkova 12, Praha 8, až do dne vycestování z území ČR. Toto rozhodnutí bylo žalobkyni za přítomnosti tlumočnicka řádně oznámeno a jeho převzetí stvrdila svým podpisem. Žalobkyně v období, kdy měla bezvadně plnit uloženou povinnost, tuto povinnost neplnila, a proto bylo správním orgánem přistoupeno k vydání napadeného rozhodnutí podle § 124 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Žalobkyně se ve dnech 26.2.2014 a 5.3.2014 ke Krajském ředitelství policie hl. m. Prahy nedostavila, aniž by jí bránila překážka k tomu na její vůli nezávislá. K její důvěryhodnosti nepřispívají ani další zjištěné okolnosti, např. že v rámci řízení o správním vyhoštění se protokolárně zavázala k plnění veškerých opatření, která jí budou

policií uložena, a ta pak nedodržela. Toto plyne z protokolu o vyjádření účastníka ze dne 25.2.2014, ve kterém čestně prohlašovala, že bude plnit veškerá opatření, která jí budou uložena, a posléze z jejího postavení k povinnosti dostavit se k policii ve stanovený termín. Žalovaný uvedl, že odkaz žalobkyně na důvodovou zprávu k zákonu č. 427/2010 Sb. na případ nevrhá nové světlo, naopak žalovaného utvrzuje v tom, že postupoval správně, když žalobkyně poté, co se dvakrát nedostavila k policejnímu orgánu, zajistil. V případě žalobkyně se nejednalo o zpoždění, které by bylo posléze narovnáno, ale o flagrantní nesplnění její povinnosti dostavit se. Žalobkyně nedostála své povinnosti dokonce dvakrát a žalovaný je tudíž přesvědčen, že závažným způsobem porušila uložené zvláštní opatření, aniž by jí v tom bránily důvody na její vůli nezávislé.

Žalovaný se neztotožnil s tvrzením žalobkyně, že jí nebylo dostatečným způsobem vysvětleno, jak a kdy se má na policii dostavit a nebyla ani poučena o možných důsledcích nedostavení se ve stanovených termínech. Žalovaný uvedl, že z obsahu spisového materiálu jasně vyplývá, že s rozhodnutím o správním vyhoštění z 25.2.2014, jehož součástí je výrok o uložení povinnosti ve smyslu § 123b zákona o pobytu cizinců, byla cizinka za přítomnosti tlumočnice prokazatelně seznámena se všemi povinnostmi plynoucími z vydaného rozhodnutí, přičemž byla seznámena v prostorách policejní služebny, kam se má posléze dostavit. Z rozhodnutí také vyplývá, jaký právní následek cizinku postihne, pokud závažným způsobem poruší povinnost plynoucí z výroku o uložení zvláštního opatření. Konkrétně v poučení rozhodnutí o správním vyhoštění byla žalobkyně seznámena s dikcí ust. § 123b odst. 7 zákona o pobytu cizinců, z níž vyplývá, že pokud cizinka závažným způsobem poruší povinnost uloženou jí rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování nebo v době k vycestování stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění nevycestuje, policie takového cizince zajistí.

Žalovaný z uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále s.ř.s.), a vycházel přitom z právního a skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem souhlasili oba účastníci ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s.

Městský soud v Praze věc posoudil na základě obsahu správního spisu po posouzení odůvodnění napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Rozhodnutím Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 25.2.2014 č.j. KRPA-76385-15/ČJ-2014-000022 bylo rozhodnuto o správním vyhoštění žalobkyně podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 a § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 a 2 zákona o pobytu cizinců a byla stanovena doba, po kterou nelze žalobkyni umožnit vstup na území členských států EU v délce tři roky. Počátek doby, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států EU, byl stanoven podle § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, od okamžiku, kdy žalobkyně pozbude oprávnění k pobytu na území ČR. Doba k vycestování byla stanovena v trvání 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Podle § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců bylo konstatováno, že se na žalobkyni nevztahují důvody znemožňující vycestování podle § 179 zákona o pobytu cizinců.

Tímto rozhodnutím bylo podle § 123b odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců stanoveno zvláštní opatření za účelem vycestování z území, jímž byla žalobkyni stanovena povinnost zdržovat se na adrese 142 00 Praha 4-Písnice, Libuňská 176/16, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a pravidelně se osobně hlásit každou středu v 8.00 hodin na Policii ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort, Křížíkova 12, Praha 8, a to do dne vycestování z území ČR. Žalobkyně byla zároveň poučena o tom, že uložení zvláštního opatření za účelem vycestování nemá podle ust. § 123b odst. 5 zákona o pobytu cizinců odkladný účinek. Zároveň byla poučena o tom, že podle § 123b odst. 7 zákona o pobytu cizinců policie cizince zajistí, pokud závažným způsobem poruší povinnost uloženou v tomto rozhodnutí o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování nebo pokud nevycestuje v době k vycestování stanovené v tomto rozhodnutí.

Ze správního spisu soud zjistil, že bylo žalobkyni předáno toto rozhodnutí za přítomnosti tlumočníka a žalobkyni při převzetí bylo podepsáno, že tomuto rozhodnutí v plném rozsahu porozuměla. Do protokolu, který byl se žalobkyní sepsán dne 25.2.2014, žalobkyně mimo jiné také uvedla, že bude spolupracovat s policií a čestně prohlásila, že bude dodržovat veškerá opatření, která jí budou policií uložena.

Žalobkyně rozhodnutí převzala dne 25.2.2014, což stvrdila svým podpisem.

Ze správního spisu dále bylo zjištěno ze záznamu o dodržování zvláštního opatření dle § 123b zákona o pobytu cizinců, že se žalobkyně nedostavila dne 26.2.2014 a nedostavila se ani následující týden dne 5.3.2014.

Se žalobkyní byl pak sepsán protokol o podání vysvětlení dne 7.3.2014, do něhož žalobkyně uvedla, že ví o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, ale protože nezná cestu a má problémy, trpí nevolností při cestě automobilem, se nedostavila. Bylo to tak po oba dva dny, kdy se dostavit měla na policii. K dotazu, zda sama učinila kroky k vycestování z území ČR, uvedla, že nic neučinila. Nevyřídila si ani nový cestovní doklad, do protokolu uvedla, že to má v plánu. Do Vietnamu se žalobkyně však vrátit nechce, uvedla, že tam má velký dluh.

Žalovaný pak vydal dne 7.3.2014 pod č.j. KRPA-92550-14/Č-2014-000022 rozhodnutí o tom, že se žalobkyně podle § 124 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců zajišťuje za účelem správního vyhoštění a doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.

Toto rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že se žalobkyně nedostavila ke kontrole tak, jak jí bylo uloženo ve zvláštním opatření a porušila tak závažným způsobem uloženou povinnost.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle § 123b odst. 7 zákona o pobytu cizinců v případě, že cizinec závažným způsobem poruší povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování nebo v době k vycestování stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění nevycestuje, policie takového cizince zajistí. V případě, že splnění povinnosti zabrání důvody

na vůli cizince nezávislé, je cizinec povinen tuto povinnost splnit neprodleně po zániku těchto důvodů.

V případě žalobkyně bylo uloženo zvláštní opatření za účelem vycestování podle § 123b odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců spočívající v povinnosti pravidelně se osobně hlásit vždy ve středu v 8.00 hodin na adrese Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy.

Žalobkyně byla s touto povinností osobně seznámena při převzetí rozhodnutí, jímž jí byla tato povinnost stanovena. Rozhodnutí převzala v přítomnosti tlumočníka a podepsala, že rozhodnutí rozumí.

Soud nepovažuje námitku, že se nejedná o závažné porušení povinnosti, za důvodnou. Soud tento názor nesdílí, neboť se žalobkyně k policii nedostavila dvakrát po sobě. Její výmluva, že se v Praze nevyzná a nebylo jí vysvětleno, jak a kdy se má na policii dostavit, je dle názoru soudu účelová. Žalobkyně poté, co jí bylo zvláštní opatření uloženo a vysvětleno, s tímto souhlasila. Skutečnost tvrzená žalobkyní, že nebyla poučena o možných důsledcích nedostavení se na policii ve stanovených termínech, rovněž neobstojí, neboť v poučení rozhodnutí, jímž jí bylo zvláštní opatření uloženo, je přesně uvedeno, jaké následky nesplněním této povinnosti mohou nastat. Byla poučena o tom, že policie cizince, který závažným způsobem poruší povinnost uloženou zvláštním opatřením, zajistí.

Pokud žalobkyně tvrdila, že v jejím případě se nejedná o závažné porušení povinnosti, uvádí soud, že žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně zabýval posouzením této otázky. Soud v odůvodnění tohoto rozhodnutí neshledal žádné pochybení nebo překročení mezi správním uvážením. Je nepochybné, že žalobkyně byla seznámena se svou povinností stanovenou zvláštním opatřením i s možnými následky neplnění těchto povinností. Pokud snad měla pochybnosti o tom, že není schopna splnit stanovenou povinnost uloženou zvláštním opatřením, mohla tuto skutečnost uvést do protokolu při přebírání rozhodnutí. Žalobkyně žádné skutečnosti, které by snad způsobovaly nemožnost splnění uloženého zvláštního opatření, neuváděla. Pokud pak do protokolu poté, co byla zajištěna, uváděla, že má při cestování dopravními prostředky nevolnost, jeví se její tvrzení jako účelové. Žalobkyně do protokolu rovněž uvedla, že nepodnikla žádné kroky k zajištění cestovního dokladu, který jí byl údajně odcizen. Je tedy zřejmé, že nemá v úmyslu z ČR vycestovat a toto potvrdila i do protokolu, kdy uvedla, že do Vietnamu se vrátit nechce, neboť tam má dluhy a obává se věřitelů.

Žalovaný pak v odůvodnění rozhodnutí o zajištění žalobkyně uvedl, že není naplněn účel uloženého zvláštního opatření, jehož cílem je zabezpečení vycestování cizince. Žalovaný rovněž vyhodnotil tu skutečnost, že se žalobkyně nedostavila podvakrát ke kontrole tak, jak jí bylo zvláštním opatřením uloženo, a ani svou neúčast žádným způsobem neomluvila.

Soud sdílí názor žalovaného, že jednání žalobkyně lze hodnotit jako závažné porušení povinnosti tak, jak je stanoveno v ust. § 123b odst. 7 zákona o pobytu cizinců, podle kterého lze cizince zajistit, pokud závažným způsobem poruší povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování.

Soud dospěl k závěru, že v tomto případě byly splněny všechny podmínky pro zajištění žalobkyně stanovené v tomto ustanovení.

Žalobkyně namítala v žalobě nepřiměřenost zajištění a jeho předčasnost. Dle názoru soudu zajištění žalobkyně je nezbytným krokem k realizaci správního vyhoštění. Tomuto kroku svědčí i ta skutečnost, že žalobkyně sama nepodnikla nic pro to, aby si zajistila cestovní doklad pro vycestování. Pokud žalobkyně namítala, že není reálné její vyhoštění v době 90 dnů, na kterou byla zajištěna, neboť řízení o případné žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění může trvat i několik měsíců, poukazuje soud na to, že v době podání žaloby proti rozhodnutí o správním zajištění nebyla žaloba podána, žalobkyně tuto skutečnost neuvedla, a pokud by byla následně podána, jsou stanoveny zákonem o pobytu cizinců lhůty k přednostnímu vyřízení takovéto žaloby. Nelze proto přisvědčit žalobkyni ani v tom, že neexistuje reálný předpoklad, že v čase zajištění se podaří realizovat její nucený návrat do země původu.

Námítka týkající se článku 15 odst. 1 Návratové směrnice, podle kterého jakékoli zajištění musí trvat co nejkratší dobu a pouze pokud jsou s náležitou pečlivostí činěny úkony směřující k vyhoštění, soud uvádí, že tyto podmínky dle obsahu správního spisu splněny jsou. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyhodnotil reálnou možnost vydat rozhodnutí v odvolacím řízení bezodkladně a potom po právní moci tohoto rozhodnutí realizovat kroky směřující ke správnímu vyhoštění žalobkyně. Soud v tomto vyhodnocení doby, která je nutná pro rozhodnutí o odvolání o rozhodnutí o správním vyhoštění, považuje za dostačující k tomu, aby mohl konstatovat, že jsou splněny podmínky článku 15 odst. 1 Návratové směrnice, neboť žalovaný i odvolací správní orgán činí úkony směřující k vyhoštění tak, aby nedocházelo k prodloužení a aby zajištění trvalo co nejkratší dobu.

Protože námitky, které byly vzneseny žalobkyní v žalobě, neshledal soud důvodnými, rozhodl o zamítnutí žaloby podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovaný náhradu ne žádal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s.ř.s. kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem dle ust. § 105 odst. 2 s.ř.s.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení je nepřípustná.

V Praze dne 18. dubna 2014

Mgr. Dana Č e r n o v s k á v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Helena Bartoňová